

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"א שְׁבַט:

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיְּמִינִי:
(לְסוּן הַגְּמָרָא נְדָה כ"ד:)

תְּנִיא: אָבֹא שָׂאוּל אוֹמֵר, קוֹבֵר מֵתִים הָיִיתִי. פַּעַם אַחַת
נִפְתַּח מְעָרָה מִתְּחִתִּי, וְעַמְדָתִי בְּגִלְגָּל עֵינֹו שֶׁל
מֵת, עַד חֲטָמִי. כְּשֶׁחֲזַרְתִּי לְאַחֲרַי, אָמְרוּ עֵינֹו שֶׁל אָבִי שְׁלוֹם
הָיָה:

וְזֶה שֶׁאָמַר אָבֹא שָׂאוּל, קוֹבֵר מֵתִים הָיִיתִי. כִּי אָבֹא שָׂאוּל
הִשְׁתַּדֵּל לְתַקֵּן תְּמִיד אֶת הָרַע עֵינֹו, הַנִּקְרָא מִיתָה כַּנֶּ"ל.
פַּעַם אַחַת נִפְתַּח מְעָרָה מִתְּחִתִּי. מְעָרָה, הֵינֹו בְּחִינַת דְּבִקּוּת,
בְּחִינַת: "כְּמַעַר אִישׁ וְלִיּוֹת" (מְלָכִים א' ז'). מִתְּחִתִּי, הֵינֹו בְּחִינַת אֶמֶת.
בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים פ"ה): "אֶמֶת מֵאָרֶץ תִּצְמַח". כִּי "טוֹב עֵינֹו הוּא
יִבְרָךְ" (מִשְׁלֵי כ"ב), וְהַבְּרָכוֹת הֵם בְּחִינַת אֶמֶת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה
ס"ה): "הַמֵּת בְּרָךְ בְּאָרֶץ יִתְבָּרַךְ בְּאֵלֶיךָ אָמֵן". וְזֶה שֶׁאָמַר אָבֹא
שָׂאוּל, שֶׁעַל־יְדֵי הָאֶמֶת שֶׁלוֹ, נִפְתַּח לוֹ דְּבִקּוּת. וְעַמְדָתִי בְּגִלְגָּל
עֵינֹו שֶׁל מֵת עַד חֲטָמִי, הֵינֹו מִחֲמַת הַדְּבִקּוּת, הָעַמְדָתִי עֲצָמִי
בְּסַפְנָה לְכַנֵּס בְּגִלְגָּל עֵינֹו שֶׁל מֵת, הֵינֹו בְּרַע עֵינֹו. עַד שֶׁהִצְרַכְתִּי
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּבְחִינַת מְשִׁיחַ, כִּדִּי לְהַכְנִיעַ אֶת הָרַע עֵינֹו. וְזֶה עַד
חֲטָמִי, שֶׁהוּא בְּחִינַת: "רוּחַ אֶפְיָנוּ מְשִׁיחַ ה'" (אֵיכָה ד').

וְכִשְׁחֲזַרְתִּי לְאַחֲרַי, אָמְרוּ לִי עֵינֹו שֶׁל אָבִי שְׁלוֹם הָיָה,
הֵינֹו שֶׁאָבִי שְׁלוֹם נָפַל לְבְחִינַת הָרַע עֵינֹו הָיָה.
וְזֶהוּ כְּשֶׁחֲזַרְתִּי לְאַחֲרַי, הֵינֹו אַחַר הַתְּקוּן, שֶׁחֲזַרְתִּי בְּחִינַת מְשִׁיחַ
לְמִקוּמוֹ, לְבְחִינַת אַחֲרַי. כִּי שֵׁם שֶׁרֵשׁ הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, בְּבְחִינַת (שִׁיר
הַשִּׁירִים ז'): "מֶלֶךְ אֶסּוּר בְּרִהְטִים", 'בְּרִהְיִטִי מִחִינֹו' (תְּקוּן ו' דָּף כ"א).

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'מב <צמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" >
<חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות >

"אסור", הינו בחינת קשר של תפלין, שהיא בחינת אַחורי, כמאמר חכמינו, זכרונם לברכה (ברכות ז): "וראית את אַחורי", זה קשר של תפלין. וזה (שמואל א כ"ה): "והיתה נפש אדוני צרוּרה בצרור החיים", הנאמר בְדוּד. הינו קשר של תפלין (עיין זוהר לד לד פ"ט ע"ב). כי תפלין הם בחינת חיים, כמאמר חכמינו זכרונם לברכה (מנחות מ"ד) 'כל המניח תפלין זוכה לחיים', שנאמר: "ה' עליהם יחיו". ועל כן לא אמרו לו שעינו של אבשלום היתה, עד שחזר לאחוריו. כי אלו היתה יודע מקדם מזה, אפשר לא היה מסכן עצמו כל־כך לכנס ברע עין כזה, כי הוא סכנה גדולה:

ה וצריך לשמר את העין מנח המדמה. ואפלו מי שהוא טוב עין, צריך לשמר מזה. כמו שאנו רואים, כי אפלו מי שיש לו ראייה יפה, יכול לטעות, על־ידי שרואה מרחוק, ונדמה לו להפך מן האמת. על כן צריך שמירה יתרה לזה.

והכח המדמה בא על־ידי לשון הרע, כי כח המדמה הוא כח הבהמיות, כי גם בהמה יש לה זה הכח המדמה. והמוציא דבה הוא נופל לבהמיות, ועל כן נתגבר עליו כח המדמה, שהוא כח הבהמיות. כי "מוציא דבה הוא כסיל" (משלי י), וכשהדעת נסתלק ממנו, נופל מאהבת השם יתברך, ונופל לאהבת הבהמיות. בבחינת (הושע ד): "כי אתה הדעת מאסת, ואמאסך מכהן לי". כהן, הינו בחינת (ישעיה מ"א): "אברהם אברהבי". בחינת (תהלים ק"י): "אתה כהן", בחינת: "וקמץ הכהן" (ויקרא ה) (עיין בהקדמת התיקונים ובתיקון ע'). ואז מתגבר עליו כח המדמה, שהוא כח הבהמיות. בבחינת (שם בהושע): "נדמו עמי מבלי הדעת", "נדמו", הינו כח המדמה:

ו זזה הכח המדמה, הוא מבקש תמיד כלי לשכון שם, ועל-כן הוא מחזיר תמיד לשרות על-פי שזנה הלכות. ועל-כן אם הם מחדשים דבר בתורה, הוא חדוש נאה ומתקבל (בלשון אשכנז גליף). כי הוא בא מכח המדמה, שהוא מדמה מלתא למלתא, אך שהרע שבו הוא יותר מהטוב. ואלו החדושים מזיקים לפרנסה, כי על-ידי חדושי תורה נבראים שמים וארץ, כמו שכתוב (ישעיה נ"א): "ולאמר לציון עמי אתה", אל תקרי עמי אלא עמי, מה אנא עבדי שמיא וארעא במלולי וכו' (כמו שכתוב בזהר בהקדמה דף ה). ועל-ידי-זה באים כל ההשפעות והברכות לעולם, כמו שכתוב (דברים כ"ח): "יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים וכו'". אך כשהחדושים הם על-ידי כח המדמה, אזי נבראין רקיעין דשוא (בזהר שם), ועל ידם בא רעב לעולם. ואף שיש בהם גם כן טוב, שהם דברי תורה, שהם בחינת שבע. אך מחמת שהרע יותר מהטוב, על כן הרע גובר, והטוב נתבטל. בבחינת: "ולא נודע כי באו אל קרבנה" (בראשית מ"א), שמתגבר, חס ושלום, בחינת שבע שני הרעב על בחינת שבע שני השבע, שהוא בחינת התגברות הרע על הטוב. עד שאין נכר הטוב מפני הרע, בבחינת: "ולא נודע" וכו' כנ"ל:

ומה שמחזר הכח המדמה לשרות על-פי שזנה הלכות, הוא מפני שהוא נברא בערב-שבת בין השמשות, וקדש עליו היום, ולא נברא לו גוף, כמו שכתוב בזהר (בראשית דף מ"ז ומ"ח, ובפרשת תרומה דף קנ"ה): על פסוק: "אשר ברא אלקים לעשות" (בראשית ב') שמבאר שם, שהקלפות שהם בחינת הכח המדמה, נבראו בערב-שבת בין השמשות, ובתוך כך קדש עליו היום, ונשארו רוח בלא גוף וכו' עין שם. ועל כן זה הכח המדמה, שהוא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'מך ◀ צִמְרָן מִזֶּה רִנְיָהּ תִּזְעַר לְ"צֶדֶק צִמְרָן מִקֻּוּהָ שִׁדְרָה לְצִדֵּד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל"◀
◀ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

בְּחִינַת הַקְּלָפוֹת, שֶׁהוּא רוּחַ בְּלֹא גוּף, הוּא מְבַקֵּשׁ לְעֲצֹמוֹ גוּף לְשָׂרוֹת בּוֹ. וְהוֹלֵךְ אֲצֶל הַשּׁוֹנֵי הַלְכוֹת, כִּי יֵהֵם בּוֹרְאִים הַכֹּל בְּדַבְּרֵי תוֹרָתָם. עַל כֵּן הוּא הוֹלֵךְ וְשׂוֹרֵה אֲצֵלָם, כִּדֵּי שִׁיְהִיָּה נִבְרָא לוֹ גוּף לְהִתְלַבֵּשׁ בּוֹ עַל יָדָם:

זֶה שְׂפָתוֹב (שָׁם בְּפָרָשָׁה הַנִּלְ"ל) וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוּם, הֵינּוּ מֵהַ שֶׁהַחֲלוּם שֶׁהוּא בְּחִינַת כַּח הַמְדַמָּה, הַשְּׂתַדְלוּתוֹ לְשָׂרוֹת עַל הַשּׁוֹנֵה הַלְכוֹת. כִּי נִכּוֹן הַדְּבָר מֵעַם הָאֱלֹקִים, וּמִמֵּהָר הָאֱלֹקִים לְעֲשׂוֹתוֹ. זֶה בְּחִינַת: "אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים לְעֲשׂוֹת" הַנִּלְ"ל, שֶׁהִיָּה נִכּוֹן הַכֹּל עָרַב שִׁבְתָּ בֵּין הַשְּׂמָשׁוֹת, וְקִדְשׁ הַיּוֹם, וּמֵהָר אֱלֹקִים לְעֲשׂוֹתוֹ בְּלֹא גוּף, וּמִחֲמַת זֶה הוּא מַחְזִיר תָּמִיד לְשָׂרוֹת עַל הַשּׁוֹנֵה הַלְכוֹת כַּנִּלְ"ל: זֶה, "חֲלוּם פִּרְעָה אֶחָד הוּא" (שָׁם). הֵינּוּ חֲלוּם פִּרְעָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת כַּח הַמְדַמָּה, כַּח בְּטֵל, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (שְׂמוֹת ה): "תִּפְרִיעוּ אֶת הָעַם". הוּא בָּא מֵאֶחָד, הֵינּוּ מֵאֶהְבָּה, [כִּי אֶחָד הוּא בְּחִינַת אֶהְבָּה כַּמְבֹאָר (לְעִיל בְּסִי' ד' אֹת ד') בְּמָקוֹם אַחֵר]. הֵינּוּ מֵאֶהְבָּה נְפוּלָה כַּנִּלְ"ל. בְּחִינַת: "נִדְמוּ עַמִּי מִבְּלִי הַדְּעַת, כִּי אֶתָּה הַדְּעַת מֵאֶסֶת" וְכוּ' כַּנִּלְ"ל:

סִדְרָה קִצּוֹר לְקוּטֵי מִזֶּה רִנְיָהּ תִּזְעַר לְ"צֶדֶק צִמְרָן"

וּ מִשָּׂא וּמִתָּן הוּא בְּחִינַת יַחֲוֹד צְדִיק וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל הַנִּקְרָאִים מִשָּׂא וּמִתָּן כַּמְבֹאָר בְּפָנִים. וְיַחֲוֹד זֶה שֶׁל צְדִיק וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נִבְעָשָׂה עַל-יְדֵי מִשָּׂא וּמִתָּן בְּאֵמוּנָה כִּי כָּל עַסְקֵי הַמִּשָּׂא-וּמִתָּן שְׂנֵתִּיגְלִיגְלִים הַסְּחֹרוֹת וְהַחֲפָצִים מֵאָדָם זֶה לְאָדָם אַחֵר הַכֹּל הוּא כְּפִי הַנִּיצוּצוֹת שְׂבָהָם. וְלִפְעָמִים צָרִיךְ הַחֲפִיץ לְצִאת מִרְשׁוֹתוֹ לְרְשׁוֹת אַחֵר וְאַחֵר-כֵּךְ יַחֲזֹר לְרְשׁוֹתוֹ הַכֹּל כְּפִי הַנִּיצוּצוֹת שְׂבָאוֹתוֹ הַדְּבָר וּכְפִי חֲלָקֵי הַנִּפְשֵׁי-רוּחֵי-נְשָׂמָה שֵׁישׁ לְהָאָדָם בְּכָל עֵת וְזִמָּן. עַל כֵּן אֵין לְדַחֵק אֶת הַשָּׂעָה בְּשׁוּם דְּבָר לְדַחֵק עֲצֹמוֹ בְּיוֹתֵר לְמִכֹּר

אוּ לְקִנּוּת דְּוִקָא בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה שְׁחָפִין כִּי עֵת לְכָל חֲפִין כְּפִי בְרוּר
הַנִּיצוּצוֹת וְכִפִּי חֶלְקֵי הַנְּפִשׁוֹת הַנִּשְׁמָה שְׁבֹאֲדָם. וְעַל-יְדֵי מִשְׁא-
וּמִתָּן בְּאַמוּנָה מֵעֶלְיָה וּמִתַּקֵּן הַנִּיצוּצוֹת וּמִשְׁלִים וּמְאִיר הָאָרֶז
בְּנִפְשׁוֹת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ וְנִתְיַחַד צְדִיק וְכִנְסַת-יִשְׂרָאֵל (שֶׁהוּא יְחִיד
קָדָשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינָתָהּ) הַנִּקְרָאִים מִשְׁא וּמִתָּן:

ז כִּי לְשֹׁמֵר אֶת הַזְכָּרוֹן הַנִּ"ל צָרִיךְ לְשֹׁמֵר אֶת עֲצֻמוֹ שְׁלֹא יִפְלֵ
לְרַע עֵינַי שֶׁהֵיא מִיִּתֵּת הַלֵּב, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בָּא שְׂכָחָה וְנִפְגָּם הַזְכָּרוֹן
וְלִבּוֹ מִתְּבַקְרָבוֹ וְאֵינוֹ זוֹכֵר אֶת תְּכֵלִיתוֹ הַנִּצְחִי. שְׁצָרִיכִין לְזַכֵּר
זֹאת בְּכָל יוֹם וּלְאֹדְבָקָא מִחֲשִׁבְתָּהּ בְּעֶלְמָא דְאַתִּי. וְעַל-יְדֵי רַע עֵינַי
אֵינוֹ מַשִּׁים לִבּוֹ לְכָל זֶה:

ח וַיֵּשׁ כַּמָּה בְּחִינּוֹת בְּרַע עֵינַי; יֵשׁ שְׁעֵינוֹ צָרָה בְּהַתְנַשְּׂאוֹת שֶׁל
חֲבֵרוֹ וְכֵן יֵשׁ כַּמָּה בְּחִינּוֹת בְּזֶה. וְצָרִיךְ לְשֹׁמֵר אֶת עֲצֻמוֹ מִזֶּה מְאֹד
שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם עֵינַי רָעָה עַל חֲבֵרוֹ כִּלְל וְכֵן צָרִיכִין לְהַתְפַּלֵּל
הַרְבֵּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּנְצֵל מִרַע עֵינַי שֶׁל חֲבֵרוֹ. וּמִי שֶׁאֵינוֹ
מִרְגִּישׁ בְּעֲצֻמוֹ שֶׁיִּוָּכַל לְעֵמֵד כְּנֶגֶד הַרַע עֵינַי לְהַכְנִיעוֹ צָרִיךְ לְבָרַח
מִמֶּנּוּ אֲבָל מִי שֶׁיִּוָּכַל לְתַקְנּוֹ צָרִיךְ לְתַקְנּוֹ: (עַל דְּרָךְ שְׁעֵשָׂה יַעֲקֹב אֲבִינוֹ
עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְהַכְנִיעַ עֵינָיו הַרַעָה שֶׁל עֲשׂוֹ בְּדַבָּרִים, שֶׁאָמַר לוֹ אֵינְךָ כְּדָאֵי לְשִׁנְאָה אוֹתִי עַל
הַבְּרָכוֹת וְכוּ', וּבִמְנַחָה שְׁנַתָּן לוֹ לְהַשְׁבִּיעַ עֵינָיו הַרַעָה):

סֵדֶר הַיַּיִץ מִוִּתְרִין הַיּוֹמִי:

רצב (ב) עָנָה וְאָמַר הָעוֹלָם רָאוֹי שִׁיתְמָחוּ עֲצֻמָּן עַל הָאֲהָבָה
שְׁבִינִינוּ:

רצג (ג) שְׁמַעְתִּי שְׁפַעַם אַחַת אָמַר לְאַנְשֵׁי מַה לָּכֶם לְחַשְׁבַּ
מִחֲשָׁבוֹת, אֵינִי אֶתֶם צָרִיכִים כִּי-אֵם לְתֵת אֲבָנִים וְסִיד וְאֲנִי בּוֹנֵה
מֵהֶם בְּנִינִים נְפִלְאִים וְנוֹרָאִים (כְּלוּמַר שֶׁאֲנִי צָרִיכִין רַק לְעֵסֶק בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
בְּפִשְׁטוּת בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּמִצְוֹת וְהוּא עוֹשֶׂה בְּזֶה מַה שְׁעוֹשֶׂה) אִיר דְּאֶרְפֹּט נָאֵר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּמְוָה מְוָה רַבִּי יִצְחָק לְעֵבֶר מִקֻּוּה שִׁדְרָה לְעֵבֶר מִסְפָּרֵי רַבִּינוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל יְמֵינוּ
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר עִי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוּת

צוֹ טְרָאָגֵן שְׁטִינְעֵר אֹזֵן וּוּאֶפְנֶע אֹזֵן אֵיךְ בְּאִוּוֹעַ דְּעֵר פּוֹן בְּנִינִים
(וּמִשָּׁד הַרְבֵּה תִּבֶת בְּנִינִים כְּמִפְּלִיג בְּשִׁבַח נִפְלְאוֹת תְּפִאֶרֶת הַבְּנִינִים הַנּוֹרָאִים שְׁבוּנָה
מְוָה): [אָמַר: עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ אֹמֵר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ
אֶתְפָּאֵר" (יִשְׁעִיה מ"ט):

רצד (ד) שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שְׁאָמַר שְׁאֵם הָיָה רוֹצֵה לְגַלוֹת וּלְהַרְאוֹת
הַיְרָאָה שְׁלוֹ לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְעֵמֵד אַרְבַּע אַמּוֹת סָמוּךְ לְבֵיתוֹ, אֵיךְ
הוּא מַעֲלִים הַיְרָאָה שְׁלוֹ בְּכוּנָה. וְגַם אֲנֹכִי שְׁמַעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ
שְׁאָמַר אֲנִי אוֹצֵר שֶׁל יְרֵאת־שָׁמַיִם שְׁכָל מִי שֶׁרוֹצֵה יְכוּל לְקַבֵּל
מִמֶּנִּי. וּבְאַמֶּת הָיָה נִרְאָה בְּחוּשׁ שְׁכָל שֶׁנִּתְקָרַב אֵלָיו נִתְמַלֵּא תִכְף
יְרָאָה גְּדוּלָה וְעֲצוּמָה, וְנִתְלַהֵב מְאֹד לְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר
לֹא נִרְאָה כִּזֹּאת. וְגַם עֲכָשׁוּ עֲדִין יְרָאָתוֹ הַגְּדוּלָה גְּנוּזָה בְּסִפְרֵי
הַקָּדוֹשִׁים, וְכָל מִי שֶׁעוֹסֵק בָּהֶם בְּאַמֶּת וּבִתְמִימוּת בָּא עֲלָיו יְרָאָה
גְּדוּלָה וּמִתְעוֹרֵר מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי כָּל דְּבָרָיו כְּגִחְלֵי אֵשׁ:

רצה (ה) שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שְׁאָמַר אֱלוֹ הָיִינוּ רוֹאִין אוֹצֵר הָיִינוּ רָצִים
בְּוִדְאֵי אֱלֹהֵינוּ וְהָיִינוּ חוֹפְרִים וּמְלַכְלָכִים עֲצִמְנוּ בְּרַפְּשׁ וְטִיט בְּשִׁבִיל
לְחֵתֵר אַחֲרָיו וּלְמַצְאוֹ. וְהֵלֵא אֲנִי אוֹצֵר שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם וּמִדּוּעַ לֹא
יָהִיו לְהוֹטִים וְרָצִים אַחֲרֵי לְקַבְּלוֹ. וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ אֵיךְ אֶפְשָׁר לְקַבֵּל
וְהַשִּׁיב עִם הַפֶּה וְהֵלֵב צָרִיכִין לְחֵתֵר וּלְבַקֵּשׁ (מִיטָן פִּיסק אֹזֵן מִיטָן
הָאֶרֶץ) בְּפִיךָ וּבְלִבְךָ לְעֲשׂוֹתוֹ:

רצו (ו) שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שְׁאָמַר שְׁאִיתָא בְּזִהַר אִית יְרָאָה וְאִית
יְרָאָה וְכוּ', אֲנִי רוֹצֵה לְגַלוֹת וּלְהַכְנִים יְרָאָה בְּאַנְשֵׁי, יְרָאָה נִפְלְאָה
שְׁעֲדִין לֹא הִיְתָה יְרָאָה כִּזֹּאת בְּעוֹלָם:

רצז (ז) אָמַר לְאַחַד, הַשְּׁבָתִים שֶׁשׁוּבָתִים אֲצִלִּי הֵם גְּדוּלִים וְטוֹבִים
יֹוֹתֵר מִשְּׁבָעָה פְּעָמִים תְּעַנִּית מִשְּׁבָת לְשְׁבָת:

רצח (ח) אָמַר לְאַחַד, שְׁהַכַּח שְׁהָיָה לְדוֹד הַמֶּלֶךְ עֲלָיו הַשָּׁלוֹם לֹאֵמַר

שְׂמוֹנֶה פְּעָמִים אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי וְעַל-יְדֵי-זֶה הֶעֱלָה אוֹתוֹ מִשְׁבְּעָה מְדוּרֵי גֵיהֲנָם וְהִכְנִיסוּ לְגַן-עֵדֶן, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה, (סוּטָה י). זֶה הַכַּח יֵשׁ לוֹ גַם-כֵּן שֶׁהוּא יָכוֹל זֹאת גַם-כֵּן לְהַעֲלוֹת בְּדַבּוּרוֹ בְּעֶלְמָא אֶת הָאָדָם מִכָּל הַשְׁבְּעָה מְדוּרֵי גֵיהֲנָם וּלְהִכְנִיסוֹ לְגַן-עֵדֶן:

רצט (ט) פֶּעַם אַחַת דִּבֵּר עַמִּי מֵעַנְיָן שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר בְּאַמַּת כִּי-אֵם כְּשִׁמְתִּקְרָבִין לְהַצְדִּיק הָאֵמַת שְׁבַדְדוֹר. עָנָה וְאָמַר קָדָם שְׁנַמְצָא הַצְדִּיק הָאֵמַת בְּעוֹלָם יָכוֹלִים לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מֵעַצְמוֹ. אֲבָל אַחַר שֶׁכָּבַר נִמְצָא הַצְדִּיק הָאֵמַת בְּעוֹלָם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמַּת בְּשׁוֹם אַפֵּן כִּי-אֵם כְּשִׁזּוֹכִין לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו. (וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אִי סָע אִיז פֶּאֶר הָאֲנִין עֶפְעַם אַזְאֵד קַעַן מָעַן וְכוּ' נִישְׁמַעֵר אַז סָע אִיז שׁוִין פֶּאֶר הָאֲנִין קַעַן מָעַן אַנְדְּעֵרֵשׁ נִיט זִיין אִיין יְהוּד סִיידן מָעַן אִיז זִיךְ צוֹ אִים מְקָרֵב) וַיֵּשׁ לִי בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם שִׁיחָה נָאָה בְּזֶה, וְאֵם יִהְיֶה רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְכַתְּבָהּ יִתְבָּאֵר בְּמָקוֹם אַחַר:

סְדֵר לְקוּטֵי עֵצוֹת הַיּוֹמִי:

י עֵקֶר שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא עֵקֶר תְּקוּן הַבְּרִית שְׁכוּלָל תְּקוּן כָּל הַתְּאֻוֹת וְהַמְדוּת, אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כִּי-אֵם מִפִּי הַצְדִּיקֵי-אֵמַת. וּבְשִׁבִיל זֶה צְרִיכִין לְנַסֵּעַ לְהַצְדִּיק-הָאֵמַת לְשִׁמְעַ מִפִּי דִיקָא, וְאִין דִּי בְּסִפְר־מוֹסָר אִז לְשִׁמְעַ מִפִּי אַחַר שֶׁשִּׁמְעַ מִפְּנֵי, כִּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַדַּבּוּר שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כִּי-אֵם מִפִּי הַקֹּדֶשׁ בְּעַצְמוֹ דִיקָא, כִּי שָׁם מְקוֹר הִירָאָה שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא תְקוּן הַבְּרִית שְׁכָלוֹל מִכָּל הַתְּקוּנִים (שם).

יח עַל פְּגַם הַבְּרִית חָרַב בָּא, בְּבַחֲיַנַּת "חָרַב נִקְמַת נָקָם בְּרִית" (שם כ).

יט צְעָקָה בְּקוֹל הוּא תְקוּן הַבְּרִית, וְזוֹכָה לְהַתְּנַלּוֹת הַדַּעַת, כִּי

אַתָּה סָבוּר שְׁבַפְעַם אַחַת בְּאֵין לְכֹל הַמַּעֲלוֹת?! כִּי לֹא כֵן הוּא, רַק
 צָרִיכִין לְהִתְיַגֵּעַ וְלִטְרַח בְּעֲבוּדָתוֹ מְאֹד (שְׁקוֹרִין הָאֲרִיּוּיִן) קִדְּם שְׁבַאֵין
 לְאִיזָה מַעֲלָה טוֹבָה וְאִז הָיָה קָשָׁה לִי לְהִיּוֹת בְּיַחַד עִם הָעוֹלָם,
 מִחֲמַת שְׁהָיָה רוֹצֵה לַעֲסֹק בְּעֲבוּדַת ה' וְכֵן כַּמָּה פְּעָמִים בָּעֵת
 שֶׁסָּפַר מֵעַנְיֵן הַפְּלִגָּת מַעֲלָתוֹ וְכוּ' הָיָה רָגִיל לֵאמֹר אֵיךְ הָאֵב אָבְעַר
 זַיִּיעַר גְּיָהָרוֹוִיט אֵיךְ הָאֵב אֵסֶךְ גְּיַפְאֵסֶט (אָבֵל מְאֹד הִתְיַגַּעְתִּי,
 הִתְעַנִּיתִי הַרְבֵּה וְכוּ'):

קִנַּט פְּעַם אַחַת אַחַר שְׁבוּעוֹת בְּקִהְלַת זְאֵסְלָאֵב אָמַר לְפָנַי בְּדַרְךְ
 קְבִלְנָא: אֵיךְ זֹכִיִן לְהִיּוֹת יְהוּדִי? וְהֵייתִי מִשְׁתוֹמֵם מְאֹד לְפָנָיו עַל
 זֶה כִּפִּי מַה שְׁהֵייתִי יוֹדֵעַ מִגְּדֻלָּתוֹ וְעֲבוּדָתוֹ מִכְּבָר אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר
 לְשַׁעַר בְּמַח כָּלֵל וְעַדִּין נִדְמָה בְּעֵינָיו שְׁלֹא הִתְחִיל כָּלֵל עָנָה וְאָמַר:
 הֲלֹא בָּעֵת שְׁהֵייתִי יָגַע בְּשִׁבִיל עֲבוּדַת ה' לֹא עָלָה עַל דַּעְתִּי
 שְׁאִזְכָּה לָזֶה, וְלֹא הֵייתִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מִמָּה שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ עַכְשָׁו וְכִי עָלָה
 עַל דַּעְתִּי לְכִסֵּף וְלְהִתְגַּעְגַּע לִידַע מַה שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ עַכְשָׁו?! כִּי לֹא
 הֵייתִי יוֹדֵעַ כָּלֵל שׁוּם מְצִיאוֹת וִידִיעָה מִהַשְּׁגָה זוֹ לְכִסֵּף וְלְהִתְגַּעְגַּע
 אֵלַי אִם כֵּן גַּם עַכְשָׁו, מִי יוֹדֵעַ מַה שְׁשִׁישׁ עוֹד לְהַשְׁיֵג וּמַה שְׁאֹכֵל
 לְזִכּוֹת עוֹד?! וְהִבֵּן אַחַר כֵּךְ אָמַר: אֵךְ זֹאת נְחַמְתִּי, שְׁכָל הַיּוֹם כָּלוּ
 אֲנִי מִבְּלָה רַק עַל תּוֹרָה וְתַפְלָה:

קָם שְׁמַעְתִּי מִפִּי הָאִישׁ שְׁשִׁמַּשׁ אוֹתוֹ בִּימֵי יְלָדוּתוֹ בָּעֵת שְׁעָסַק
 בְּתַעֲנִיתִים (כְּמִבְאָר בְּהַשְׁיָחוֹת שְׁמִקְדָּם), וְסָפַר לְפָנַי הָאִישׁ הַנַּ"ל,
 שְׁפַעַם אַחַת הִתְעַנָּה רַבֵּנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, מִשְׁבַּת לְשַׁבַּת וּבְאִמְצַע
 הַשְּׁבוּעַ בְּיוֹם רַבִּיעִי יָצָא מִמְּנוּ דָם מִחֻטְמוֹ וּמִשְׁתִּי עֵינָיו וּמִשְׁתִּי
 אֲזָנָיו וּמִפִּיו וְצָעַק הָאִישׁ הַנַּ"ל לְפָנָיו, וְאָמַר שְׁיַעֲשֶׂה רַעַשׁ בְּבֵיתוֹ
 עַל שְׁנַחֲלַשׁ כָּל כֶּךְ וּפִים אוֹתוֹ בְּחֻכְמָתוֹ, וְאָמַר לוֹ: כֶּךְ הַדַּרְךְ,
 שְׁמִכְבִּידִין הִתְעַנִּית בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעַ הֲלֹא תִרְאֶה בְּיוֹם מָחָר יִקַּל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּנְיָמִן מְנוּחָה רַב־נֶפֶשׁ לְ"צַדִּיק לְעַד לְעַד מִקֻּדָּה שִׁדְדָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" וְ"חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

עָלִי עַד שֶׁהִכְרַח הָאִישׁ לְשִׁתְּק כִּי הִשְׁבִּיעַ אוֹתוֹ תְּחִלָּה שְׁלֹא יִגְלֶה לְשׁוּם אָדָם הַתְּעַנִּיתִים שְׁלוֹ פֶּעַם אֶחָד הַתְּעַנָּה מִשְׁבֶּת לְשֶׁבֶת, וּבְאִמְצַע הַשָּׁבוּעַ הִכְרַח לְשָׁכַב עַל מִטָּתוֹ, וְרָגְלוֹ תָּלָה לְמַעְלָה וּמִמְכָּם עַל הַמוֹט וְכִיּוֹצֵא, מֵעֵצָם חֲלִישׁוֹתוֹ:

סֵדֶר שְׁלָחוֹ עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(ג) הִיָּה עִמּוֹ חֲמוּרוֹ וְחָרַשׁ שׁוֹטָה וְקִטְן יִנִּיחוּ עַל הַחֲמוּר וְלֹא יִתְנַנֵּה לְאֶחָד מֵאלוֹ: (ד) הִיָּה עִמּוֹ חָרַשׁ וְשׁוֹטָה יִתְנַנּוּ לְשׁוֹטָה לְפִי שְׁאִין לוֹ דַּעַת כֻּלָּל: (ה) שׁוֹטָה וְקִטְן יִתְנַנּוּ לְשׁוֹטָה שֶׁהִקְטִין יָבֵא לְכֻלָּל דַּעַת חָרַשׁ וְקִטְן יִתְנַנּוּ לְמִי שִׁירְצָה: (ו) וַיֵּשׁ אֹמְרִים שְׁכַשְׁנוֹתֵנוּ לְאֶחָד מֵאלוֹ מִנִּיחוּ עָלָיו כִּשְׁהוּא מֵהַלֵּךְ וְנוֹטְלוֹ מִמֶּנּוּ כִּשְׁהוּא עֹמֵד: הִגָּה וְדוּקָא כִּשְׁנוֹתֵן לְהֵם מִשְׁחַשְׁכָּה אֲבָל כִּשְׁנוֹתֵן לְהֵם מִבַּע"י מוֹתֵר בְּכֹל עֵינִין: (ז) אִם אִין עִמּוֹ שׁוּם אֶחָד מִכָּל אֱלוֹ יִטְלַטְלַנוּ פַּחוֹת פַּחוֹת מֵאַרְבַּע אֲמוֹת וְדוּקָא כִּיסוֹ אוֹ מִצִּיאָה שְׁבֵאָה לִידוֹ אֲבָל אִם לֹא בֵּאָה לִידוֹ לֹא: (ח) י"א דְּדוּקָא מִי שֶׁחֲשִׁיד לוֹ בְּדֶרֶךְ שֶׁהִיָּה סְבוּר שְׁעֵדִיין יֵשׁ שֶׁהוֹת בְּיוֹם אֲבָל מִי שִׁיצֵא מִבֵּיתוֹ סְמוּךְ לְחֲשֻׁכָה וְשִׁכַּח וְהוֹצִיא לְרַה"ר לֹא הִתִּירוּ לוֹ בְּשׁוּם אֶחָד מֵהַדְּרָכִים הָאלוֹ: (ט) הִגִּיעַ לְחֶצֶר הַחִיצוֹנָה הַמִּשְׁתַּמְרֵת נוֹטֵל מֵעַל הַחֲמוּר כֻּלִּים הַנְּטִלִים וְשֵׁאִינָם נְטִלִים מִתִּיר אֶת הַחֲבָלִים וְהַשְּׁקִים נוֹפְלִים וְאִם הִיתָה טְעוֹנָה כֻּלִּי זְכוּכִית שְׁאִסוּר לְטַלְטֵל כְּגוֹן שֶׁהֵם כּוֹסוֹת שֶׁל מִקִּיזֵי דָם שְׁאִין רֵאוּם בְּשֶׁבֶת לְכֻלּוֹם לְפִי שֶׁהֵם מֵאוֹסִים וְאִם יִפְלוּ לְאַרְצֵן יִשְׁבְּרוּ מִנִּיחַ תְּחִתֵּיהֶם כְּרִים וְכִסְתוֹת. וְדוּקָא בְּמִשְׁאוֹת קִטְנִים שִׁיכּוֹל לְשִׁמְטֵן מִתְּחִתֵּיהֶן אֲבָל אִם הֵם גְּדוּלִים שְׁאִינּוּ יִכּוֹל לְשִׁמּוֹט הַכְּרִים מִתְּחִתֵּיהֶן אִסוּר לְהַנִּיחֵם תְּחִתֵּיהֶן מִפְּנֵי שֶׁמִּבְּטֵל כֻּלִּי מֵהִיכְנוּ (פ"י מֵהַתְּשִׁיבָה שֶׁהִיָּה מוֹכֵן לוֹ) אֲלֵא פּוֹרְקֵן בְּנַחַת שְׁלֹא יִשְׁבְּרוּ וְלֹא יִנִּיחוּ עַל הַבְּהֵמָה מִשׁוּם צֶעַר בְּעֵלֵי חַיִּים: (י) חֲשֻׁכָה לוֹ בְּדֶרֶךְ

ותפלין בראשו או שיושב בבית המדרש בשדה וחשכה לו מניח ידו עליהם עד שמגיע לביתו ואם יש בית סמוך לחומה שנשמרים בתוכו מניחן שם: (יא) היתה חבילתו מונחת על כתפו וקידש עליו היום רץ תחתיה עד ביתו ודוקא רץ אבל לילך לאט לא כיון דלית היכירא אתי למעבד עקירה והנחה דזמנין קאי ולא אדעתיה אבל רץ אית ליה היכירא וכי מטי לביתה כי היכי דלא קאי פורתא ואשתכח דקא מעייל מרה"ר לרה"י זורק לה כלאחר יד דהיינו שלא כדרך זריקה כגון מכתפיו ולאחריו: (יב) י"א דדוקא בחבילה התירו לעשות כן אבל לא בכיסו ויש אומרים דהוא הדין לכיסו: הגה ומי ששכח כיסו עליו בשבת אם הוא בביתו יכול לילך עמו לחדר להתיר חגורו וליפול שם להצניעו ואם הוא בשוק אסור להביאו לביתו רק מתיר חגורו בשוק והוא נופל ואומר לא"י לשמרו ואם מביאו אין לחוש (אגודה מסכת ביצה ב"י סימן ש"ט) ועיין לקמן סימן ש"י אם הכיס תפור בבגדו מה דינו: (יג) מצא ארנקי בשבת אסור ליטלו אע"פ שירא פן יקדמנו אחר:

סימן רסז (א) בתפלת המנחה בע"ש אין נופלין על פניהם: (ב) מקדימין להתפלל ערבית יותר מבימות החול ובפלג המנחה יכול להדליק ולקבל שבת בתפלת ערבית ולאכול מיד (ועיין לעיל סימן רל"ג כיצד משערין שיעור פלג המנחה): (ג) בברכת השכיבנו אינו חותם בה שומר עמו ישראל אלא כיון שהגיע לובצל כנפיד תסתירנו אומר ופרום סכת שלום עלינו ועל ירושלים עירך בא"י הפורם סכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים:

סימן רסח (א) אומר ויכלו בתפלת ערבית: (ב) אם טעה והתחיל תפלת החול גומר אותה ברכה שנזכר בה שטעה ומתחיל של שבת לא שנא נזכר בברכת אתה חונן לא

שנה נזכר בברכה אחת משאר הברכות בין בערבית בין בשחרית מוסף ומנחה ויש אומרים דבמוסף פוסק אפילו באמצע ברכה:

סֵדֶר לְקוּמֵי תְּפִלֹּת הַיּוֹמִי:

תרצא: אָבִי שְׁבַשְׁמִים רַחֵם עָלַי, וְרֵאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי, רֵאֵה עֲנִי וּמְרוּדֵי לְעֵנָה וְרוּשׁ, "רֵאֵה ה' כִּי צָר לִי מֵעַי חָמְרָמוֹ, נְהַפֵּךְ לְבִי בְּקֶרְבִי כִּי מָרוּ מְרִית" רֵאֵה ה', "כִּי אֶזְלַת יָד וְאַפָּס עָצוֹר וְעָזוֹב", סִכְתָּה בְּעֵנֶן לָךְ מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה סִכְתָּה בְּאַף וְתִרְדְּפֵנוּ", רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים מָלֵא חֲסָדִים רַבִּים, "חֲנִנִי ה' רֵאֵה עֲנִי מִשׁוֹנְאֵי מְרוֹמְמֵי מִשְׁעָרֵי מוֹת" וְזָכְרֵנִי נָא בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, זָכֹר נָא בְּרַחֲמֶיךָ, אַחֲרֵי מִי אַתָּה רוֹדֵף, "אַחֲרֵי מִי יֵצֵא מִלֶּךָ יִשְׂרָאֵל, אַחֲרֵי כָּל־מֵת, אַחֲרֵי פְרַעֲוֹשׁ אֶחָד הֶעֱלָה נִדְף תִּעְרֹץ, וְאֵת קֵשׁ יָבֵשׁ תִּרְדֹּף":

תרצב: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵינִי לִי פֶה לְדַבֵּר וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ, "כִּי אֵינִי מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן ה' יִדְעָתָ כְּלָה, כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי, ה' בְּרִצּוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּ לְהַרְרֵי עֵז הַסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הִייתִי נִבְהָל, עֲנִנִי ה' כִּי טוֹב חֲסִדְךָ כָּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלַי, וְאַל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ כִּי צָר לִי מִהֵרָ עֲנִנִי, אֵלֶיךָ ה' אֶקְרָא וְאַל ה' אֶתְחַנֵּן, מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת, הִיּוֹדְךָ עֶפְרַי הַיְגִיד אֶמְתִּיךָ שִׁמְעֵה ה' וְחַנּוּנִי ה' הִיָּה עוֹזֵר לִי", כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרֶךְ אֵיךְ לְגַלּוֹת עֵצָם הַהִסְתַּרְתָּ שִׁבְתוֹךָ הַסְתַּרְתָּ הַזֹּאת, הַכְּלוּלָה מֵאַלְפִים וּרְבָבוֹת הַסְתַּרוֹת, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַמְלִיט מֵהֶם וְאֵיךְ לְהַצִּיל נַפְשִׁי מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים:

תרצג: אֲבָל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חֲשַׁבְתָּ מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתָנוּ, וְהַבְטַחְתָּנוּ שֶׁעַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה תִּקְדוּשָׁה נִזְכָּה לְמַצֵּא אוֹתְךָ

תָּמִיד בְּכָל עֵת, אֲפִלוּ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, בְּתַקְוָה הַהִסְתָּרָה
 שְׁבֵתוֹךְ הַסְתָּרָה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "וְאַנְכִי הִסְתַּר אַסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם
 הַהוּא [וְכוּ',] וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד, כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
 זִרְעוֹ" עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, מָלֵא רַחֲמִים מָלֵא
 חַנּוּנוֹת, טוֹב וּמִטֵּיב לְכֹל, הַמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת אֲשֶׁר רַחֲמֶיךָ עַל כָּל
 מַעֲשֵׂיךָ, שְׁתַּזְכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעֵסֶק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה
 תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְּדוּלָּה, בְּאִפְנֵי שְׁאֵזוּכָה עַל יְדֵי
 עֵסֶק הַתּוֹרָה לְגִלּוֹת הַהִסְתָּרָה שְׁבֵתוֹךְ הַסְתָּרָה, וְלִמְצֹא אֱלֹהוֹתֶיךָ
 תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן וּבְכָל מְקוֹם, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם דְּבָר
 וְלְשׁוֹם עֲנִין שְׁבַע־עוֹלָם לְהִסְתִּיר מִמֶּנִּי אֱלֹהוֹתֶיךָ וְהַשְׁגַּחְתֶּךָ וְרוּמְמוֹתֶיךָ
 יִתְבָּרַךְ וְתַעֲזֹר לִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְעֵסֶק בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּפִה מְלֵא,
 לְהוֹצִיא דְבָרֵי תּוֹרָה בְּפִי בְּשִׁלְמוֹת וְתִתֶּן לָנוּ כַח לְקִרְוֹת אוֹתְךָ חַי
 הַחַיִּים עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִיא שְׁמֶךָ, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה
 לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאַרוּכִים מֵאַתָּה, כִּי אַתָּה חַי
 הַחַיִּים וְאַתָּה מְחַיֶּה כָּל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשִׁית וְעַד סוֹף עַל יְדֵי הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא שְׁמֶךָ, כִּי הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ וְתַזְכְּנֵנוּ לְקַבֵּל
 הַחַיִּים בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה, עַל-יְדֵי הַמַּדּוֹת וְהַכְּלִים הַקְּדוּשִׁים הַנִּעֲשִׂים
 עַל-יְדֵי הַפְּרָשִׁיּוֹת וְהַפְּסוּקִים וְהַסְּדָרִים וְהַתְּבוּת וְהַטְּעָמִים וְהַנְּקֻדּוֹת
 וְהַתְּגִין וְהָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְנִזְכָּה עַל יָדָם לְחַיִּים
 טוֹבִים וְאַרוּכִים וְרַחֲמִים וְשְׁלוֹם וְדַעַת דְּקִדְשָׁה:

תְּרַצֵּד: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַמֶּת, וְכֵן לְקִרְאָה אוֹתְךָ
 בְּאַמֶּת בְּאִפְנֵי שְׁתַּעֲנֵנוּ מִהָרָה וְנִקְרָאָךָ וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לָךְ וְתַעֲתִיר
 לָנוּ חַנּוּן מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, וְכֵן לְהַמְשִׁיךְ מֵאַתָּה עַל יְדֵי
 עֵסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה חַיִּים טוֹבִים וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְחֻכְמָה
 וּבִינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, בְּאִפְנֵי שְׁנִזְכָּה לְדַעַת שְׁאֵתָה נִמְצֵא תָּמִיד בְּכָל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בֵּינֵנוּ מִזֶּמֶן מִזֶּמֶן הָיָה לָנוּ מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל עֵלְמֵי
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחַ" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

זֶמֶן וּבְכָל אָדָם וּבְכָל מָקוֹם וְאֶפְלוּ בְּתַקְףָּהּ הַהִסְתַּרְתָּה שְׁבִיתוֹךְ הַהִסְתַּרְתָּה
גַּם שָׁם אֶתְּהָ נִמְצָא כִּי אֶתְּהָ בְּעֶצְמָךְ נִסְתָּר בְּתוֹךְ כָּל הַהִסְתַּרוֹת
שְׁבָעוֹלָם, וְאֶפְלוּ בְּהִסְתַּרְתָּה שְׁבִיתוֹךְ הַהִסְתַּרְתָּה וְאֶפְלוּ בְּאֶלְפֵי אֶלְפֵי
וּרְבֵי רַבָּבוֹת הַהִסְתַּרוֹת עַד אֵין קֵץ, גַּם שָׁם אֶתְּהָ נִמְצָא כִּי לִית אֶתְּהָ
פָּנָי מִנְךָ "וְאֶתְּהָ מְחִיָּה אֶת כָּלָם", וּבְלִעְדֵיךָ אֵין שׁוֹם חַיּוֹת לְשׁוֹם
דְּבָר שְׁבָעוֹלָם וְאֶפְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הַטְּמָאוֹת שְׁבָעוֹלָם, וְכָל
הַסְּטָרִין אַחֲרָנִין, וְכָל הַהִסְתַּרוֹת שְׁבָעוֹלָם הַמְּסִתִּירִים אֶלְהוֹתְךָ,
כָּלָם אֵין לָהֶם חַיּוֹת וְכֹחַ כִּי אִם מֵה שְׁמִקְבָּלִים מִמְּךָ בְּעֶצְמָךְ
תִּתְּבַרְךָ לְנִצָּח "וְאֶתְּהָ מוֹשֵׁל בְּכָל, וּמְלִכּוֹתְךָ בְּכָל מְשָׁלָה" וּבְלִעְדֵיךָ
אֵין כֹּחַ לְשׁוֹם הַהִסְתַּרְתָּה שְׁבָעוֹלָם לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים אוֹתְךָ תִּתְּבַרְךָ
וּתְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לְדַעַת כָּל זֹאת בִּידִיעָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת
וּבְאַמוֹנָה, עַד שְׁאֲזֻכָּה עַל יְדֵי זֶה לְגַלוֹת הַהִסְתַּרְתָּה שְׁבִיתוֹךְ
הַהִסְתַּרְתָּה, וּלְהַפְּכָה לְדַעַת, שְׁיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִן כָּל הַהִסְתַּרוֹת תּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְתִתְּגַלֶּה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַנְּעֻלְמָת שָׁם בְּתוֹךְ תַּקְּףָּהּ
הַהִסְתַּרְתָּה שְׁבִיתוֹךְ הַהִסְתַּרְתָּה, וְנִזְכָּה לְהַתְּגַלוֹת סְתָרֵי תּוֹרָה לְהַבִּין
וּלְהַשִּׁיג רְזִין דְּאוֹרֵיתָא עַד שְׁנִזְכָּה לְשִׁמְעַ קוֹל הַכְּרוֹז הַגָּדוֹל שֶׁל
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא שׁוֹאֶגֶת וְקוֹרֵאת תָּמִיד בְּקוֹל גָּדוֹל
וְעֶצוֹם מְאֹד מְאֹד, "בְּרֵאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא, עַד מְתֵי פְתִים תֵּאֱהָבוּ
פְתֵי", וּבְעוֹזְנֵינוּ הַרְּבִים אֵין אָנוּ שׁוֹמְעִים קוֹל הַכְּרוֹז הַזֶּה: